

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота

з дисципліни «Економічна теорія»

на тему:

**«Ринок пшениці в Україні та світі: тип, структура, сучасний стан та
перспективи розвитку»**

Студентки 2 курсу
групи ПТБД-21
Загородної Мар'яни

Науковий керівник:
викладач, к.е.н.
Вірковська А. А.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль - 2018 р.

План

Вступ

1. Теоретичні засади функціонування ринку пшениці.....5
2. Порівняльний аналіз ринку пшениці в Україні та світі.....9
3. Проблеми та напрямки розвитку ринку пшениці в Україні.....17

Висновки

Список використаних джерел

Вступ

Актуальність теми. Оскільки Україна на світовій арені ринку пшениці є одним із головних гравців, тоді саме аграрний сектор має досить велику частку впливу на стан економіки країни. Ринок пшениці завжди був і залишається невід'ємною частинкою функціонування будь-якої країни світу. Серед усього різноманіття культур, саме пшениця являє собою велике значення, зокрема для населення, оскільки вона виступає саме тією основою, базою, гарантією продовольчого забезпечення країни. Широко застосовують цю культуру у різних галузях та в результаті такої популярності вона займає порівняно з іншими культурами найбільшу частку посівів.

Ринок пшениці допомагає нашій країні не тільки забезпечувати її функціонування, а й займати провідні місця у структурі експорту на світовому ринку. Пшениця виступає однією із головних зернових культур, які вирощуються на території не тільки України але і у країнах світу. Хороші кліматичні умови та надзвичайно родючі ґрунти мають значний вплив на високі показники врожайності. Через наявність великої кількості сприятливих факторів для виробництва даної культури, рік у рік показники виробництва даної культури все більше зростають і зростають при мінімальних змінах територій посівів це все сприяє до щорічного збільшення обсягів експорту культури.

На аграрному ринку у структурі експорту України пшениця також займає провідні позиції. На основі високих показників виробництва пшениці цю культуру відносять до стратегічних галузей. З кожним роком обсяги виробництва пшениці зростають і в результаті таких подій зростає попит на неї. Це все дає країнам стимул та заохочення займатися в подальшому такою діяльністю та робити так щоб обсяги виробництва пшениці зростали з кожним роком, що в свою чергу підвищувало обсяг експорту культури країни на світову арену. Також із кожним роком частка населення зростає це змушує країни виробляти більшу кількість продукції за рахунок удосконалення не тільки техніки а й стратегій вирощування культури.

Вчені, які досліджували питання, щодо ринку пшениці в Україні та світі: І. Кузнєцова, Ю. Михайлов, Г. Ортіна, М.О. Моїсеєва, П.І. Гайдуцький, В.П. Ситник, С.Ю. Симонов, М.П. Браславець, К.В. Багріновський, В.І. Бойко, А. Дефуа, О.А. Молчан та інші.

Мета курсової роботи. Визначення теоретичних засад функціонування ринку пшениці, аналіз структури національного та світового ринку, дослідження його переваг та недоліків, пошук стратегій розвитку ринку пшениці на національному рівні.

Предмет дослідження. Теоретичні засади формування ринку пшениці, особливості його стану як в рамках України так і світу, головні проблеми стосовно цього ринку та шляхи їх подолання.

Об'єкт дослідження. Український та світовий ринок пшениці.

Завдання курсової роботи:

- визначити теоретичні засади функціонування ринку пшениці;
- здійснити порівняльний аналіз ринку пшениці в Україні та світі;
- з'ясувати проблеми та напрямки розвитку ринку пшениці в Україні.

1. Теоретичні засади функціонування ринку пшениці

Серед усього різноманіття культур на ринку зерна одне з провідних місць належить пшениці. Саме ця культура відноситься до категорії основних культур у світі, яка виступає продовольчим гарантом країни. Зростання обсягу попиту на пшеницю не тільки на внутрішньому ринку а й і на світовому, спричинило у агропідприємств бажання збільшувати обсяги виробництва цієї культури. Саме тому, із кожним роком рівень урожайності нас все більше і більше радує, оскільки ми спостерігаємо збільшення обсягу виробництва пшениці, при майже незмінній частці залучених площ.

Враховуючи сучасний стан розвитку сектору сільського господарства, країна повинна спеціалізуватись, зокрема на тому щоб нарощувати більші обсяги виробництва зерна. У секторі сільськогосподарської продукції пшениця виступає найпоширенішим товаром. Тому ринок пшениці завжди буде головним об'єктом підвищеної уваги з боку держави, уряду, підприємців. Ринок пшениці представлений складною системою взаємозв'язків між суб'єктами економіки, щодо особливостей вирощування, догляду, посіву, збирання та все ж таки подальший шлях роботи із цією культурою.

Характерною особливістю світового ринку є те, що він не може бути монополізованим, на відмінно від національного. Такий тип ринку можна віднести до досконалого ринку, через наявність багато покупців і продавців та вільна конкуренція між ними. При виході країни на світовий ринок державний вплив на нього не можливий. Головним атрибутом ринку зерна є його ціна. Вона залежить від багатьох чинників, насамперед від співвідношення пропозиції та попиту.

Згідно статистики експортерів пшениці на світовий ринок Україна займає провідні місця серед високорозвинених країн. На світовому ринку найбільшими експортерами пшениці виступають: Китай, Канада, США та Україна. Країни, які експортують цю продукцію з кожним роком приділяють багато часу для покращення посіву та збору цієї культури, для отримання більших врожаїв.

Розширення площ посівів під цю культуру сприятиме лиш безперечному збільшенню як виробництва, так і збуту такої продукції.

Можна виділити такі особливості, завдяки яким Україна займає провідні місця, щодо експорту культури на світовий ринок:

- досить родючі земельні ресурси;
- надзвичайно сприятливі кліматичні умови;
- вигідне територіально – економічне розташування;
- наявність великого досвіду, щодо особливостей цієї культури.

У наш час при наявності багатьох можливостей у структурі експорту та у структурі виробництва простежується залежність виробництва пшениці: від кліматичних умов та від відсутність єдиної, ефективної системи регулювання ринку пшениці. Подальший розвитку ринку пшениці передбачає оцінювання та аналіз стану техніко – технологічних, організаційно – економічних та ринкових умов функціонування цього ринку [2].

Важливими умовами у подоланні таких проблем є насамперед, досягнення рівноваги попиту та пропозиції, нарощення експортного потенціалу та дотримання відповідної цінової політики, удосконалення системи державного регулювання та механізму виробництва [1].

На сьогоднішній день у світі виділяють країни у яких існує залежність між виробництвом та експортом, це зокрема США, Канада та інші. У таких країнах розмір збору урожаю викликає зміни в обсязі експорту. Для національного ринку пшениці притаманна відсутність залежності.

На світовій арені, щодо особливостей пшеничного ринку Україні вдалось увійти у десятку країн найбільших виробників цієї культури, на якому спостерігається дуже високий рівень конкуренції. Також на іноземному продовольчому ринку зростає попит на зерно високоякісної ярої пшениці, яка вирощується у степових районах України. Не враховуючи високу цінність цієї культури для виготовлення різних кондитерських виробів та різних видів макаронної продукції, в окремих країнах Європейського континенту, обсяги валових зборів ярої пшениці залишаються поки що незначними. Слід залучати

уряд для регулювання таких відмінностей, на зразок такої діяльності в Канаді. В такій країні особливу роль у системі державного управління зернового ринку відіграє Канадська Зернова Комісія, яка є управлінням федерального уряду. Вона надає рекомендації для фермерів, захищає їхні права, формує систему стандартів якості, а також слідкує за їх дотриманням, займається питанням транспортного забезпечення ринку зерна [2]. В Україні деякі з цих функцій виконують окремі організації: Державна інспекція з контролю сільськогосподарської продукції, Державне підприємство «Держреєстри України» та ДАК «Хліб України» [2].

Досить цікавим є питання інфраструктури ринку. На відміну від інших моделей системи складського зерна канадська, передбачає створення єдиного фонду. У Канаді існує система відособлених елеваторів, кожен з яких несе сам за себе відповідальність. Це дозволяє нести менші витрати при використанні кожного з елеваторів, адже власники зберігають зерно у себе на господарстві. А елеватори використовують лише при експортуванні продукції. Також, досить важливим пунктом у такій діяльності є наявність ліцензії якості, яка гарантує якість продукту.

Для національного ринку пшениці притаманна нерозвинута інфраструктура, яка не дозволяє вчасному надходженню пшениці на елеватори та склади, що спричиняє її псування. Високі тарифи на послуги, недотримання прав виробника, нестача достатньої кількості інформації, щодо цінової ситуації та ринкового попиту спричиняють збитки підприємствам, які спеціалізуються на виробництві пшениці [4].

Зерновий сектор України є стратегічної галуззю економіки держави, а вирощування пшениці є одним із основних занять сільського господарства. На жаль, в Україні є велика проблема щодо цінового дисбалансу, що призводить до руйнування матеріально технічної бази, неможливості оновлення техніки та технології зернового виробництва, зменшенні втрат при збиранні урожаю. Державне регулювання ринку зерна не відіграє стимулюючої ролі щодо виробництва зерна, а відсутність системного підходу до регулювання зернового

ринку може призвести до подальшого зменшення показників урожайності та обсягів виробництва зерна в Україні, скорочення доходів сільськогосподарських виробників.

2. Порівняльний аналіз ринку пшениці в Україні та світі

Зерно виступає основою сільськогосподарського сектору країни, у котрій досить великий показник займає аграрний сектор економіки. Саме ця культура, відноситься до категорії стратегічних видів агропродукції. Культура характеризується постійним попитом, як всередині країни так і на світовому ринку, оскільки має дуже велике значення як для населення, так і для промисловості. Рівень ціни за дану продукцію дуже високий, що все ж таки дає заохочення для суб'єктів економіки в подальшому займатись цією діяльністю. Також, для ринку пшениці притаманний постійний попит на неї, що дає підстави для широкого виробництва продукції, як для держави так і для агропідприємств.

Упродовж кількох років пшениця стала саме тією незамінною культурою котра рік у рік вирощується на території України тим самим вона і займає близько 22% серед усіх вирощувальних площ, що становить 6 млн. га. Вирощення пшениці є одним із провідних галузей у сільському господарстві. Участь у вирощуванні цієї культури беруть не тільки сільськогосподарські приватні підприємства та сама держава але і домашні господарства. Сільськогосподарські підприємства у структурі виробництва займають досить велику частку близько 81%, а домашні господарства у районі 19-20% (рис.2.1)[3]

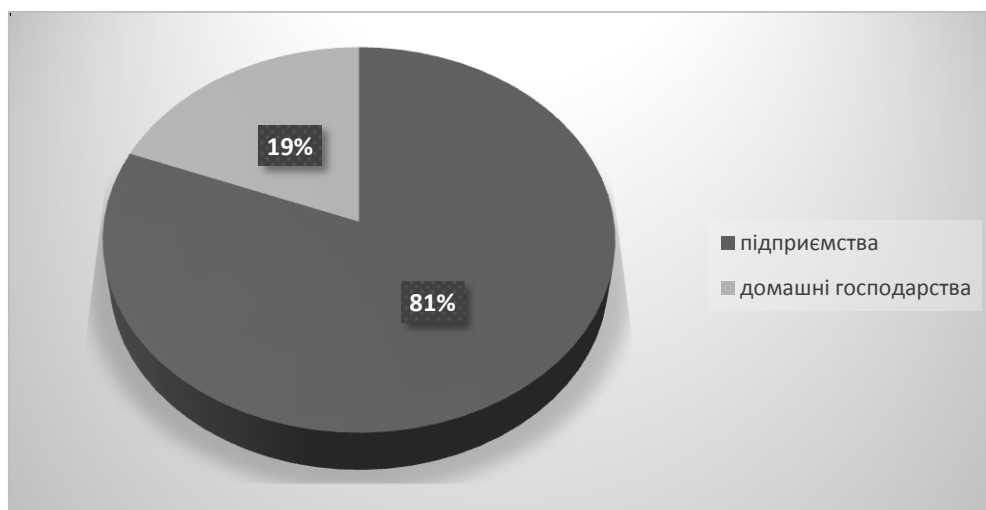

Рисунок 2.1. Частка суб'єктів економіки у вирощуванні культури

На основі підрахунків у 2015 році було зібрано із території розмірами 6,7 млн. га близько 26,5 млн. тон зерна. Також, Україна, а саме центральні регіони спеціалізується на вирощуванні озимої пшениці. Тому у 2015 році, як у Дніпропетровській так і в Запорізькій областях було зібрано 2 млн. тон пшениці, а у Харківській зібрали 2,2 млн. тон. (рис.2.2) хороший клімат та сучасні технології дають можливість цим областям перебувати на перших місцях серед інших.

Рисунок 2.2. Динаміка виробництва озимої пшениці в Україні

Джерело: Держстат України, 2016 рік

Сорти, які розробляються в Миронівському інституті пшениці імені В.М. Ремесла НААН України, користуються найбільшою популярністю серед виробників. Хороша якість сортів, та їх особливості пристосування щодо кліматичних умов дозволяють отримувати високу врожайність та не боятись проблеми втрати частини посіву через морози або посуху. Саме тому великі та досить відомі агропідприємства надають перевагу саме сортам розробленим у цьому інституті [3].

З кожним роком виробники приділяють багато часу та зусиль передусім для удосконалення своїх технологій, що допомагає значно збільшити врожайність та не принести великої шкоди землі. А також, використання нових технологій дозволяє зменшити час для посіву та збору врожаю. Тому у 2016 році був зафіксований рекорд із надзвичайно високою врожайністю упродовж кількох років. Але, нажаль це було тільки у 2016 році уже із настанням 2017 року перевищити цей показник не вдалося через надзвичайні погодні умови. У порівнянні із кількома попередніми роками з 2014, 2015, 2016 роками ми спостерігаємо надзвичайно високі показники врожайності зернових культур, що займає більше 60 млн. тон, частка пшениці становить понад 20 млн. тон, при майже незмінній частці залучений території (рис.2.3).

Рисунок 2.3. Динаміка виробництва та урожайності зерна

Джерело: Держстат України, 2016 рік.

Досить чітко ми можемо побачити переплетення показників виробництва та споживання на рис. 2.4. На основі діаграми можна сказати те, що аграрний сектор економіки нашої країни не стоїть на місці, а постійно впроваджує нові

технології у виробництво тієї чи іншої продукції та намагається у подальшому не тільки мінімізувати витрати на її виробництво але і зробити цю продукцію досконалою, про це свідчить не тільки велика частка експорту пшениці на світовий ринок але і досягнення досить високих результатів щодо цієї культури. Найбільший рівень виробництва пшениці, як було сказано вище був зафіксований у періоді тривалістю від 2015 до 2016 року. Стосовно інших показників після стрімкого збільшення виробництва продукції, економіка країни орієнтується на експорт продукції, тому поступово спостерігається кожного року незначний спад та незначне підвищення пшениці залученої у внутрішнє та продовольче споживання (рис. 2.4.).

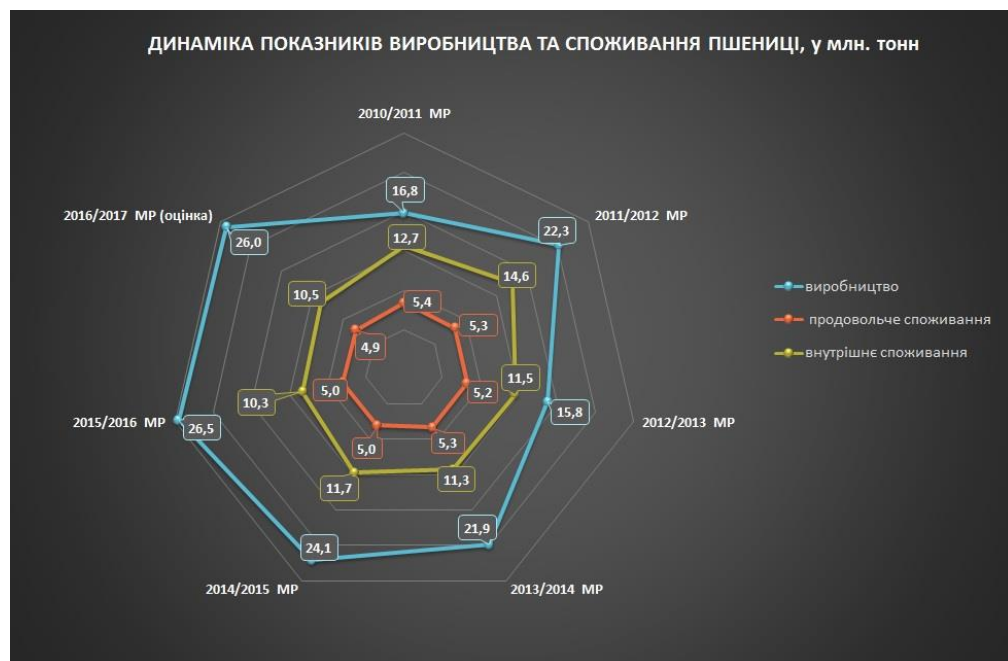

Рисунок 2.4. Динаміка показників виробництва та споживання пшениці у млн. т

Джерело: Держстат України, 2017 рік.

Зерно України не тільки активно експортується закордон але і використовується для вирішення внутрішніх потреб країни, це все наведено на рис. 2.4.

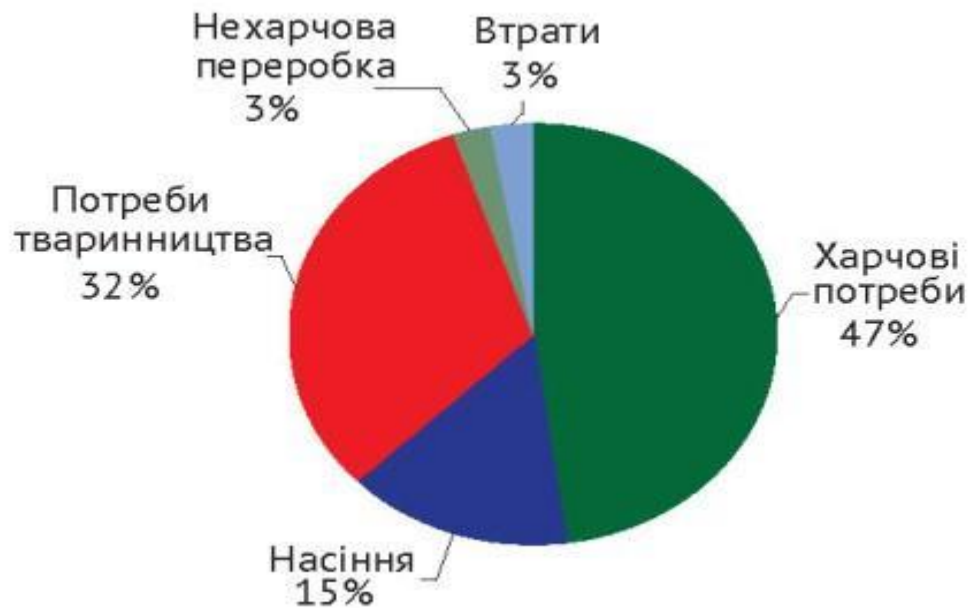

Рисунок 2.4. Структура використання урожаю пшениці у 2015 році

Джерело: Мінагрополітики, 2015 рік

Із наведеного графіка можна сказати, що найбільша частина продукції припадає на харчові потреби країни, на другому місці також досить важливий фактор для задоволення потреб населення - це потреби для тваринництва, частка зерна яка у подальшому буде використана як насіння склала 15% та найменшу кількість продукції зайняла нехарчова переробка та втрати.

Важливим критерієм оцінки ринку пшениці є цінова ситуація. З кожним роком ціна на вирощену культуру кожної області поступово підвищується, так найбільш успішним роком для агропідприємств став 2015 рік. За результатами аналізу 2016 року було зафіксовано те що за пшеницю 3 класу була встановлена ціна – 4,13 тис. грн./тонну, 4 та 6 класу – 3,9 тис. грн./тонну. Таким чином у Львівській, Чернівецькій, Луганській та Рівненській областях була встановлена найменша ціна за придбання даної культури. У Закарпатській, Одеській та у Тернопільській областях була встановлена найвища ціна. На основі дослідження, можна сказати те що, так як у нас зросли ціни на ресурси, зріс попит, збільшились витрати доставлення тої чи іншої продукції, тому у порівняні з іншими роками значно зросла ціна на пшеницю із 29% аж до 36%. [3].

Не тільки в Україні але і у світі пшениця розглядається, як основне зерно багатства країни. Показник світового вирощування не має таких різких підвищень він є переважно сталим але поступово з кожним роком покращує свої результати, так упродовж 2015 – 2016 років було вирощено 734 млн. тон пшениці, що тільки на 1% перевищив 2014 - 2015 роки. Протягом попередніх періодів територія вирощування пшениці збільшилась із 2,3 млн. га і досягла 225 млн. га та урожайність цієї культури не була нижчою ніж 3,3 т/га (рис. 2.5.).

Рисунок 2.5. Динаміка світового виробництва пшениці

Джерело: USDA, травень 2016 рік

З кожним роком світовий ринок стає більш досвідченішим у вирішенні тих чи інших питань та забезпечує постійний ріст кожної галузі у кращу сторону, а саме і ринку пшениці. Це є дуже хорошою особливістю, оскільки при настанні дефіцити в країні цю проблему можна буде швидко подолати за рахунок уже наявних запасів продукції.

Пшениця не тільки має високі показники виробництва але і досить високі темпи експорту. Показники імпорту та експорту пшениці становить 168 млн. тон. ЄС виступає найбільшим експортером так і імпортером зерна. Найбільшу частку своєї продукції експортує також і Канада – 14%, Росія – 14%, США – 13% Австралія – 10%. Головними покупцями на світовому ринку виступають: Бразилія, Індонезія, Алжир та Єгипет. Досить високого показника у структурі експортерів на світовому ринку досягла і Україна її частка у 2015 – 2016 склала

15,8 млн. тон, у 2016 – 15,94 млн. тон, а також було експортовано близько 0,32 млн. тон пшеничного борошна. Більш детально можна ознайомитись із найбільшими експортерами пшениці у 2016 році на рис. 2.6.

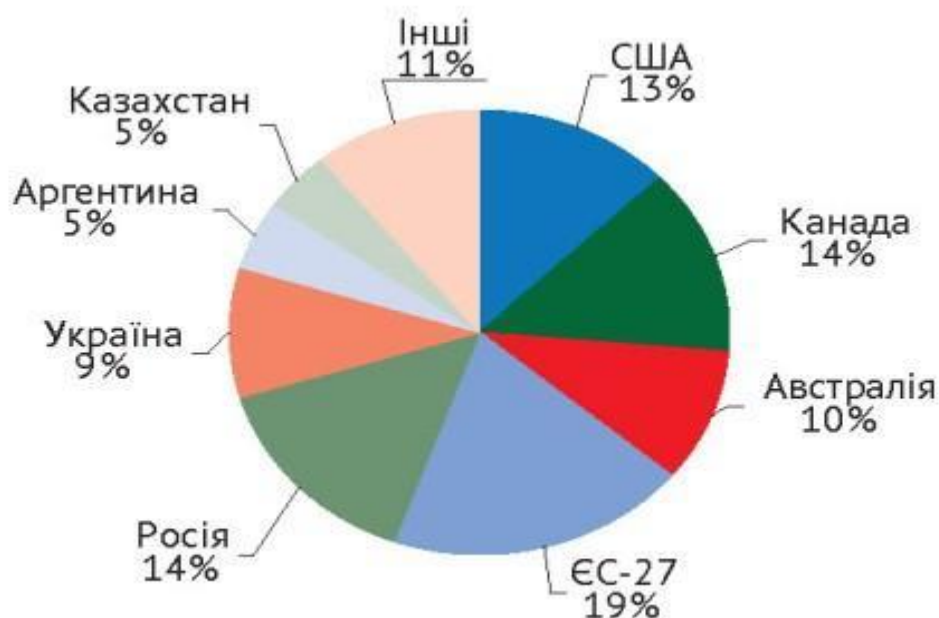

Рисунок 2.6. Структура світового експорту пшениці у 2016 році

Джерело: USDA, травень 2016 рік

Оскільки на світовому ринку зерна, пшениця належить до категорії ресурсів які є гордістю країни, тоді має бути встановлена відповідна ціна за таку продукцію. Упродовж кількох років зростали обсяги виробництва культури, то це в свою чергу спричинило значне зниження цін за дану культуру. Період із 2015 – 2016 року відомий дуже високою урожайністю, тому внаслідок таких процесів відбувся спад ціни на зерно (рис. 2.7).

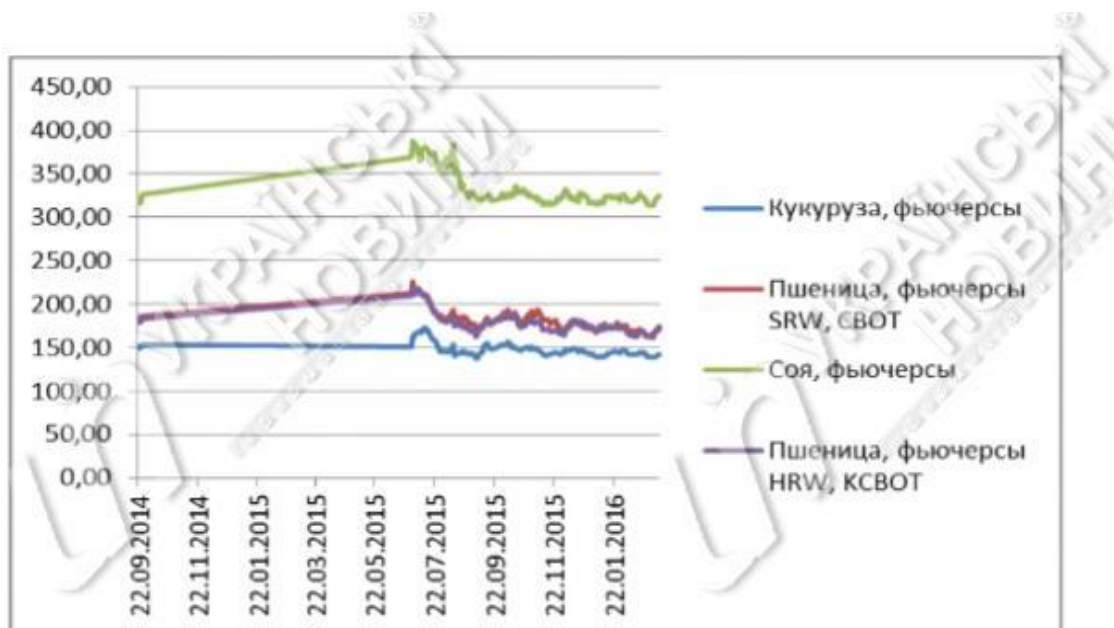

Рисунок 2.7. Динаміка цін на світовому ринку зернових культур (\$/тонна)

Джерело: USDA, березень 2016 рік.

Отож, наша країна не має таких можливостей, як високо розвинуті країни світу, тому не в кожній галузі їй вдається досягти високих результатів але все ж таки існують такі галузі в яких вона перебуває на провідних місцях, це насамперед є і ринок пшениці, де вона з кожним роком старається поступово розвивати його і удосконалювати, хоча їй це не дуже вдається але все ж таки країна намагається щось змінити, адже хоч не значна зміна завжди краща ніж нічого.

3. Проблеми та напрямки розвитку ринку пшениці в Україні

Хоча Україна добре забезпечує себе продовольством та має велике значення, щодо цього на світовому ринку але їй потрібно вживати різні заходи, програми, обмінюватись досвідом з іншими високо розвиненими країнами щодо покращення, удосконалення ринку пшениці, оскільки потрібно не залишатися на одному місці, а постійно удосконалюватись, адже це перебуває на одному із перших місць, щодо забезпечення населення країни продовольчою безпекою. А також, якщо в нашій країні існує велика частка надлишку продовольства, то це неодмінно повинно бути направлене на експорт. Україна повинна скласти свою власну, особливу стратегію, яка б найбільше підходила саме їй, яка б допомогла б зайняти їй гідне місце на світовому ринку.

Україна повинна орієнтуватись на:

- збагачення ґрунтів;
- не на кількість, а на якість продукції;
- покращення експортного потенціалу;
- удосконалення транспортної системи;
- модернізацію устаткування та машин;
- державну підтримку;
- створення відповідної системи податків;
- моніторинг та прогнозування ринку.

Основним кроком, як на мене це є покращення насамперед якості самого продукту, оскільки пшениця яку виробляє Україна відноситься до другого сорту і це виступає саме тією основною причиною зниження її ціни та самого ж попиту на неї. Це б значно вплинуло на експортний потенціал та дозволило б цій продукції відповідати світовим стандартам. В свою чергу, це дозволило б вирощувати таку високоякісну продукцію на території України [8].

Наступним досить важливим кроком у розвитку є державна підтримка. На сьогоднішній день частка країни у стимулюванні, щодо вирощування пшениці дуже низька. Досить хорошою мотивацією, на мою думку, з боку країни стали б

інвестиції насамперед у майбутнє нашої держави – підприємства, які зацікавлені у цьому напрямку. Надходження значної готівки, дозволило б підприємству значно розширити свої можливості, а саме замітини та удосконалити свої обладнання та певною мірою така діяльність зацікавить підприємство у майбутньому займатися такою діяльністю.

Велику роль у такій діяльності відіграє й частка податків, які на сьогоднішній день є дуже високими. На даний період підприємства, які вирощують дану культуру сплачують податок не тільки за оренду та користування землею, але і також сплачують значну частину свого прибутку на реалізацію своєї продукції, як на внутрішньому ринку так і на світовому. Саме така політика, аж ніяк не може заохочувати підприємства на збільшення виробництва пшениці, тому у них залишається тільки те що вони експортують свою продукцію за кордон, причому віддають близько половини свого прибутку країні.

Досить великою і основною є проблема із недосконалістю транспортної мережі, які існують не тільки в цій галузі, але і в цілому в країні. Значна частка продукції псується через невчасне чи неправильне транспортування. Тому, країні слід проаналізувати ситуацію щодо наявної системи та продумати, як найкраще побудувати нові або у деяких районах удосконалити наявну транспортну систему.

Оскільки пшениця є досить важливою особливістю країни, то держава або все ж таки саме підприємство повинні здійснювати не тільки аналіз своєї діяльності, на основі котрих робити власні висновки щодо правильності та неправильності тих чи інших дій, але і здійснювати: нагляд за вирощуванням культури, аналіз щодо стану внутрішнього та світового ринку, досліджувати все ж таки і кліматичні умови.

Останнім, ключовим етапом у розвитку ринку пшениці в Україні є догляд та збагачення насамперед нашого ґрунту. Це б дало змогу значно покращити вирощування пшениці та відіграти велику роль у виході країни у категорію найбільших експортерів пшениці. Адже, які б не були неперевершені ідеї, нові технології, добре продумані плани, чудові кліматичні умови але без родючого ґрунту досягти високої урожайності неможливо.

Висновки

Пшениця є однією із переліку головних культур, якими відома Україна. Рік у рік культура змінює та вражає своїми результатами виробництва. Важливим критерієм при вирощуванні різних культур, насамперед пшениці є її ціна. У сучасному світі ціна на таку продукцію є достойною та доволі високою. Оскільки, на світовому ринку пшениці найбільшу роль відіграє якість та ціна продукції тоді такий ринок можна назвати майже досконалим.

Багато країні світу спеціалізуються на виробництві такої продукції через наявність дуже вигідного територіального та економічного розташування, зокрема найбільшими виробниками виступають такі країни як США, Росія, Канада, Україна та країні ЄС та інші. Також існують такі країни, які не мають таких можливостей як інші щоб займатися такою діяльністю або їх не влаштовує така діяльність і їм вигідніше імпортувати таку продукцію, серед таких країн виділяють Єгипет, Індонезію, Єгипет та багато інших країн світу.

На сьогоднішній день національному ринку пшениці притаманна сукупність різних проблем щодо його особливостей функціонування, які потрібно швидко і ефективно вирішувати. Головною проблемою яка притаманна українському ринку є нерозвинена інфраструктура ринку, яка створює перешкоди для ефективного використання зерна. Щодо критеріїв ефективного функціонування ринку пшениці наявна ціла низка досить проблемних ситуацій, більшість таких простежується в інформаційному, страховому забезпеченні та як би нам не хотілося головною є ситуація щодо транспортного забезпечення. Великий, свідомий, негативний вплив здійснюють самі ж агропідприємства тоді коли непередуманими діями шкодять головному фактору їхнього прибутку - ґрунтам. Застаріла інфраструктура, стратегії вирощування та збереження пшениці створюють значні відмінності національного ринку пшениці від світового та відіграють велику роль щодо експорту продукції.

Сильною стороною українського ринку пшениці виступає його структура, оскільки дуже мала частка зерна втрачається під час проведення різних

операцій із ним, при тому інша частина зерна направлена на харчові потреби населення, зокрема на потреби тваринництва та на насіння. Національний та світовий ринок зерна збігається в досить хорошій особливості – збільшуються обсяги вирощування культури без майже не змінних площ територій і це є дуже великим плюсом, оскільки в обіг входить сучасна техніка та використовують альтернативніші шляхи вирощування та виробництва продукції. Це також сприяє до засіву цих територій іншими культурами, які відкриватимуть країні нові можливості.

Значно покращило б стан національного ринку пшениці це насамперед пошук, підбір відповідно до можливостей країни нових більш досконаліх та ефективних методів, стратегій, заходів щодо управління, удосконалення та подальшого його розвитку у майбутньому, завдяки яким Україні відкрилися б нові можливості не тільки для самої неї але й у світі. Головним пунктом для країни стала б насамперед – підтримка такої діяльності із сторони держави, адже саме вона володіє тим головним стимулом для агропідприємств займатися такою діяльністю. Досить велику роль у такій справі відіграє частка оподаткування. Без встановлення відповідного рівня податків підприємства близько половини свого доходу віддають державі. Такий принцип податків не дає можливості малим підприємства розкривати свої можливості та після функціонування не великого періоду часу вони вимушені закритись. Щодо середніх та великих підприємств то це все буде спричиняти їх займатися тіньовим бізнесом, оскільки це буде їм набагато вигідніше в отриманні доходу.

Для створення більш досконалого ринку пшениці нашій країні слід стежити за особливістю діяльністю США, Канади та країн ЄС та брати з них приклад, робити конкретні висновки та намагатися створити щось подібне. Адже в таких країнах дуже високо цінується не так кількість як якість продукції, де вона супроводжується підтримкою із сторони країни та інвестуванням у цю галузь.

Отож, можливості України ще повністю не розкриті щодо цієї галузі, адже ми спостерігаємо відсутність багатьох факторів для створення

досконалого ринку. Враховуючи велику кількість сприятливих переваг щодо даної галузі, Україна може впевнено займатися та розвивати її. Позиція країни на світовому ринку щодо цієї галузі є досить хорошою але якщо прикласти не велику кількість зусиль все можна кардинально змінити і завоювати світовий авторитет.

Список використаних джерел

1. Буркинський Б.В. Реформування системи державної сертифікації на зерновому ринку України / Б.В. Буркинський, В.М. Ганганов;
2. Данильченко Р.В. Міжнародний досвід функціонування та регулювання зернового ринку Р.В. Данильченко.// - К.,2015. – С.150-159;
3. Колесов О.С. Маркетингові дослідження та аналіз ринків зернопродукції регіону / О.С. Колесов. – К.: Задруга, 2002. – 150 с.;
4. Дем'яненко М.Я. Державна підтримка агросфери: еволюція, проблеми / - 2013. – С.256-261;
5. Бородіна О.М. Українська модель аграрного розвитку та її соціоекономічна переорієнтація: наук.доп.; [за ред. В.М. Гейця, О.М. Бородіної, І.В. Прокопи]. – К.: Ін-т екон. та прогнозування НАН України, 2012. – 56 с.;
6. Ващуков Л.И. Сельское хозяйство зарубежных стран : статистический справочник / Л.И. Ващуков, Р.Ф. Горячкина, А.Г.;
7. Виклики і шляхи агропродовольчого розвитку / [Б.Й. Пасхавер, О.В. Шубравська, Л.В. Молдаван та ін.]; за ред. акад. УААН Б.Й. Пасхавера; НАН України; Ін-т екон. та прогнозув.– К., 2009. – 432 с.;
8. Напрямки розвитку національного ринку пшениці / За ред. Зрібняка Л. Я., Ільчука М.М.– К.: Нічлава, 2016.;
9. Гайдук Т.Г. Трансформація системи реалізації зерна в Україні до ринкових умов: автореф. дис. канд. екон. наук: 08.07.02 / Т.Г. Гайдук. – К., 2009.– 20 с.;
10. Ганганов В.М. Механізм розподілу доходів на зерновому ринку України / В.М.Ганганов, В.М. Лисюк, О.В. Нікішина // Економіка АПК. – 2012.– №12.– С. 30-39.;
11. Забезпечення конкурентоспроможного аграрного виробництва / М.Я. Дем'яненко, Ф.В. Іванина // Економіка АПК. – 2009. – №9. – С. 3-9;
12. Кирилюк Є.М. Аграрний ринок в умовах трансформації економічних систем: [Монографія] / Є.М. Кирилюк. – К.: КНЕУ, 2016. ;

13. Колодійчук В.А. Галузеве позиціонування зернопродуктового підкомплексу АПК України / В.А.Колодійчук // Економічний часопис XXI. –9 – 10(1)'2016. – С.45-49;
14. Колодійчук В.А. Логістична концепція управління запасами на регіональному зерновому ринку В.А. Колодійчук // Вісник Львівського національного аграрного університету : економіка АПК. – 2012. – №19(1). –С.160–169.;
15. Напрямки розвитку національного ринку пшениці / За ред. Зрібняка Л. Я., Ільчука М.М.– К.: Нічлава, 2016. ;